

til at kunne stemme for Loven. Saa megen Værdi tillægger jeg dette Ændringsforslag, at jeg oprigtig talt ikke tror at kunne være med til at stemme for Lovforslaget, naar dette Ændringsforslag forkastes. Jeg vil dermed ingenlunde sige, at jeg tror, at Sagen dermed skulde være opgiven.

Man maa ikke tro, at det er et Tilbagetog fra min Side. Min Stilling har for Resten været den: Lad os stræbe hen imod at lovgive saaledes, at vi kunne hemme Tobaksrygningen hos Børn, lad os med al den Kraft, der staar til Raadighed, arbejde for at opnaa dette Resultat. Det samme Standpunkt har jeg endnu. Jeg vil da ogsaa haabe, at skulde Modstanden, som det tilsyneladende er Tilfældet, vise sig at være saa stærk her i Tinget, at vi ikke kunne faa vedtaget en Lov mod Børns Tobaksrygning, saa at vi altsaa ikke kunne gaa hjem til Vælgerne med dette Resultat, at Folketinget har vedtaget Lovforslaget, saa skulde i alt Fald denne Sag ikke derved være skrinlagt, men vi maa komme tilbage til Spørgsmaalet og faa det funderet paa en saa god Maade, at det forhaabentlig skal vise sig, at et voksende Antal af Tingets Medlemmer med god Samvittighed kan stemme for Lovforslaget.

N. C. Jensen: Jeg ønsker kun, inden vi gaa til Afstemning, at gøre et Par ganske korte Bemærkninger. Det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds (Meyer) udtalte, da han forrige Gang havde Ordet, at her stode vi overfor noget, som vi havde en vis Forpligtelse til at lovgive om. Jeg forstaar imidlertid ikke, hvorledes det ærede Medlem er kommet ind paa den Betragtning. Hvorledes er det Krav, der her rejses, fra først af kommet frem? Det er nogle Lærere og Lærerinder, der have taget sig den Opgave paa at spørge de Børn, de syntes vare sløje i Skolen, om de røg Tobak, og saa have de faaet det Svar: Ja, vi ryge. Netop ud fra dette have de dannet deres Betragtning. Men denne Betragtning er i og for sig ganske hen i Vejret. Det er ikke noget Folkekrav, her er stillet.

Min Opfattelse har hele Tiden været, at dette Lovforslag vilde komme til ganske roligt at hvile i det Udvalg, hvor det blev sendt hen. Jeg vilde ikke have kunnet stemme for det Forslag, der blev forelagt af Justitsministeren, men jeg vil endnu meget mindre kunne stemme for det Forslag, vi staa overfor i Dag, for jeg er enig med det ærede Medlem for Viborg Amts

4de Valgkreds (Rasmus Hansen) i, at dette er ringere end Ministerens Forslag, der dog lagde Sagen i Kommunernes Haand. Dermed skal jeg paa det bedste anbefale at stemme imod Forslaget.

Rasmus Hansen: Det ærede Medlem for Slagelse (Lange) sagde, at jeg havde udtalt, at Befolkningen vilde trække paa Smilebaandet, fordi man vilde gøre noget imod Børns Tobaksrygning. Det protesterer jeg imod. Saaledes har jeg slet ikke sagt, og det ærede Medlem maa have hørt fuldstændig fejl. Nej, det, jeg sagde, var, at en Bestemmelse, der gaar ud paa, at naar en Husband eller en Fader vil sende sin Dreng til Købmanden for at hente et Pund Tobak eller en Rulle Skraa, saa skulde Drengen have et Slags Kautionsbevis med i Lommen, var noget, Befolkningen paa Landet vilde trække paa Smilebaandet ad, og det kan det ærede Medlem ogsaa være overbevist om, den vil.

Meyer: Det ærede Medlem for Give (N. C. Jensen) syntes at tage meget overlegent paa dette Spørgsmaal. Han mente, det var nogle Lærere, der havde faaet konstateret, at enkelte Børn røg saa stærkt, at det skadede Undervisningen, og at dermed var alt sagt, og hvorfor skulde man saa lovgive overfor de ⁹⁹/₁₀₀ af Børn, der ikke ryge eller i alt Fald ikke gøre det i nogen saadan Grad, at det kan skade dem. Saaledes tror jeg slet ikke, Sagen foreligger. Jeg tror, det er konstateret, at et meget betydeligt Antal Børn ryger saa meget, at det skader dem fysisk og aandeligt, mere eller mindre naturligvis, og at man fra mange Sider er bleven opmærksom paa dette Onde og derfor ønsker at bekæmpe det. Det er ikke alene noget, der gør sig gældende herhjemme. Det gør sig gældende i mange andre Lande, og saa helt galt at lovgive paa dette Omraade er det dog ikke, naar andre Lande have lovgivet derom, og, som det synes, med Held.

N. C. Jensen: Overfor de sidste Udtalelser af det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds (Meyer) skal jeg sige, at jeg tog slet ikke overlegent paa dette Spørgsmaal. Det, som jeg anførte, var de faktiske Kendsgerninger. Saaledes er Sagen opstaaet, at Lærere og Lærerinder have spurgt de vedkommende Børn, som de syntes vare sløje, om de røg Cigaretter, og saa have de faaet det Svar, at det gjorde de, og derefter have de sagt, at det er Grunden til, at de Børn ere